

S T N Θ E N
TATIO PHYSICA

Dc.

F O R M A.

Consentiente Venerandâ Facultate Philo-
sophicâ in Regiâ Acad. Aboënsi:

S U B P R E S I D I O

Præclarissimi & Speciatissimi VIRI,

DN.M. ABRAHAMI G. THAU-
VONII Physics & Both. Professoris Meri-
tiſſimi, Præceptoris & promotoris jugi-
tèr colendi;

Liberalis exercitij gratiâ, publicè venti-
landam ſtit.

JOHANNES S. FORSENIUS
NYLANDUS,

Ad diem Sept, Anni 1650. horis & loco consuetis.

A B O Æ,

Imprimebat Petrus Wald/ Acad. Typog: 1650.

Sacrae, R. M^{ts}is Svecia^e Servitori
Nobilissimo, Strenuo & Magno

DN. ANDREÆ A. D^{ne}c
Hæreditario in Hirssjöerwⁱ &c.

optimè constituto in Regimine Both. Orientalis Militum
pedestrium vice-Chiliarcho fortissimo; Fautori, Benefacto-
ri & studiorum suorum promotori ut certissimo, ita
calido obsequij Zelo & tatèm prosequendo.

Salutem perpetuæ felicitati junctam exopto.

Quod Nobilissimo Tuo Nomi Vice-Chiliarche fortissime,
Quod pagellæ has pauculas dicatas voluerint, id tuus, mei, affe-
ctus ille singularis, illa, favoris ac beneficentiae fragrantiam,
in bonarum artium cultores singulos, redolens, aura, meruit:
Meruit equidem altioris judicij limâ perpolitam ingenij fœtu-
ram grata tua liberalitas. Exercitum proindè hoc Acade-
micum, alio animo Strenua & T. & Nobilitati non inscribo, quam
ut gratissimi animi, tantillum, pro beneficijs maximis, repona
peculium. Accipe, Vice-Chiliarche fortissime, munus hoc le-
vidense, eâ æquanimitate, quâ reverentia & gratitudine id
tibi supplex offero. Accipe, inquam, iisdem, quas Marti Go-
thiro laude litasti, manibus, artis hoc præens certamen, tenes-
ri judicij Specimen; In quo, ut benevolos æquos vè ocellos ver-
sari non graveris, per officijs contendeo.

Stre. T. & Nob. Ab officijs promptiss.
I. S. F.

I. N. J.
Thes. I.

Naturam Prisci obvelatâ facie pinxere, summâ
eius obscuritatem ve ex eo colligen'es, quod forma
quam cum materiâ simui sumptam natura complectitur
res sit maximè abstrusa & profundissim' o abysso immer-
sa. Hinc magna illis pars fuit sapientiæ, quædam æ-
quo animo nescire velie. Recentiores iamen Philo-
sophiæ magnates contendunt, rem propter obscuritatem
licet maximâ non esse prætereundâ; aut intactâ relinque-
dâ; Difficilia enim quæq; pulchra! Et quantò dienioribus
res immerita tenebris, tantò avidiori & sublimiori men-
tis indagine Physico venit inquirenda, contemplanda,
cognoscenda.

II. Nos E. pro ingenij modulo formæ naturam bres-
vibus consideratur, non eam in actu signato & generali-
tè hæc vi e considerabimus, sic enim eam Metaphysica
& Logica agnoscunt; Sed in actu Exercito & specialiter
spectabimus. Quæ consideratio quia multis disciplinis
communis est, nobis tantum ea arridet quæ formam ad
corpora Naturalia restringit, eamq; principium & causâ
corporum Naturalium salutat. Potest a. comiode con-
sideratio hæc Definitione, Divisione & Nobisioribus
Quæstionibus absolvî.

III. Definitionem quod concernit est ea duplex; No-
minalis & Realis, Illa considerat i. Ειναιον τετ.
Dicitur, forma à formando seu informando, vel quia ma-
teria rudem & incompositum voltum polit & format,
vel quia ipsum compositum constituendo informat,

etq; essentiam & existentiam largitur. Scaliger dicitur a greco μορφή per literarum transpositionem φ in F & η in A.

IV. II. οὐονυμια. Quod ambiguitatem vocis attinget accipitur vocabulum Formæ variè. (1) pro totâ rei Essentiâ, quæ aliâs forma totalis dicitur & omni enti competit. Ut Essentia Dei dicitur forma, Angelorum, hominis &c. (2) Pro Differentiâ; idq; propter convenientiam quæ inter formam & materiam intercedit maximam. (3) Pro exteriori figurâ; & sic figura & forma coincidunt. Ut forma externa manus, faciei, &c. (4) Pro ideâ quam agens per intellectum in agendo initatur; Sic futor conjecturus calceum prius ejus in mente ideam format. (5) Pro pulchritudine; Ut forma bonum fragile. (6) Pro eo quod convenit Enti in actu perfecto existenti; vel; quod rem essentiale etiam afficit; Sic potentia & qualitates dicuntur rerum formæ, ut saltandi, natandi, &c. (7) Pro externo motore; vel formâ assistente, quo modo gubernator navis dicitur forma assistens. (8) Pro alterâ compositâ parte corpus naturale constituentे & varias operationes in ibi exerceunte; Quæ acceptio est hujus loci.

V. III. οὐονυμια. Forma dicitur, εἶδος, λόγος τῆς στιας, τέλος, ἀρμονεῖα, πραγμάτεια, ἐντελεχεία Hec v. & similia æquipollentia formæ tribuuntur non sine ratione. Dicitur (1) εἶδος i.e. Species, quia forma est speciosum materiae ornamentum, speciem constituit, & una ab alia specificè differt. (2) λόγος τῆς στιας i.e. Ratio Essentiæ, quia forma est nobilior materia, cui innata est sentiunt rei absolvit, & præstantissima essentiæ pars audit (3) τέλος i.e. finis vel terminus; idq; vel respectu Generationis, quam de terminat & claudit, vel materiae quam

quam in se indeterminatam ad certam speciem determinat; vel accidentium, quibus certos fines prescribit (4) Αρμονία i. e. concordia, quia contrarias qualitates ad quandam concordiam reducit, ita ut optimè conspirent in corporum compositione, ut patet in Elementorem Qualitatibus contrariis, quas ad certam in composito concordiam reducit. (5) Παραδειγμα i. e. Exemplar. Nam formæ resp. Compositū aliquid generat sibi simile & vicissim genitum generanti est simile. (6) Εὐθεξεσις, quod à tribus confiatum vocabulis miro artificio formæ essentiam comprehendit εντ. e. in, denotat formam esse internam rei causam; 2. τέλος i. e. finis. Sic dicitur forma propter rationes modo allatas. 3. Εγένεται est habere, signif. formam habere potestatem omnium functionum, quæ à re naturali protinus cunctur & in re comprehenduntur.

VI. Hæc de Nominali; sequitur Realis, quam prout apud veteres & Neotericos reperitur, utramq; dasimus.

VII. Inter veteres Magirus Lib. 1. Phys. c. 2. formam definit: quod sit λόγος τῆς σύνταξεως & principiū quod materiae conjunctum, rei naturali largitur essentiam eius, nomen imponit.

Hæc definitio salvâ quidem ratione explicatur, cum & genus & differentiam formæ tuis clare indigit; Ast quia definitionem brevitas exornat, & regula requirit, ea quæ per pauciora fieri possunt, non debere fieri per plura; Non immixto hanc sequentem retinemus.

VIII. Forma est causa interna per quam corpus Naturale constituitur.

Hæc definitio conceptu constat duplice: Convenientiæ & differentiæ, seu Generico & Specifico.

IX. Genus hic est causa interna. Dicitur vero 1. Causa; quia influit in esse C. ^{ris}N. ^{is} vi & virtute formalis quæ effectum denominat formatum. 2. Interna; hoc commune habet cum materia; utraq; enim earum intrinsecè concurrit ad compositi constitutionem, materia dando iunctoamentum: forma vero complementum.

X. *Differentia his verbis exprimitur; Per quam Corpus Naturale constituitur.* Ubi 1. Per præpositio. est propria nota cauæ formalis, per quam à reliquis causis distinguitur; Filius enim generatur à patre, ex tenore, per animam rationalem, propter gloriam Dei; et ultimum & fines particulares plures. Notandum vero particulam Per accipi vel impropriæ; Pro medio aliquuj loci; pro cœla efficiente & instrumentali; pro subiecto. Vel propriæ; pro habitudine quæ forma concurrit intrinsecè ad corporis Naturalis constitutionem; quæq; illi ultimum complementum importat. Qua hujus est loci. 2. Corpus Naturale, Restringit formam ad Physicæ considerationem. Hinc E. angeli formam non habent Physicam quia corpora Physica non sunt. 3. Constituitur, id est, esse formale & Specificum accipit; Distinxit formam Substantiū ab accidentalī. Hæc enim non largitur corpori Nat. esse simpliciter, Sed esse tantum tale; Illa vero largitur esse simpliciter. Per Doctrinam enim homo non est homo, sed homo doctus, verum per animam rat. est id quod est, & à reliquis animalibus distinguitur.

XI. Nunc paucis priusquam ad divisionem fiat progressus convenientiam utriusq; definitionis ostendemus. Potest vero prior illa Resolvi in 1. Genus, quod est λόγος

τῆς σοιας & principium. Formam esse λόγον τῆς σοιας probatum est in Thesi v.v. Et si eam Principium extra dubitationis aleam est positum. Hoc vero Genus in Sperlingianā definitione causa & internæ vocab. virtualiter continet. Quod enim interna causa est, illud etiam, principium essentiam constituens, sit, necesse est.

2. Differentiam quod materiæ conjunctum &c, hanc recentior quoq; in se artificiose continet, nam præpositio *Pertacitè* innuit requiri materiam ex quâ, quam forma variè tractando & pro lubitu disponendo secum ad certum esse trahit & determinat: NB. Licet forma substantia perfectissima sit, est tamen substantia in cōpleta & ens ordinatū ad cōpositionē entis cōplendi.

Præterea dicitur Forma largiri rei naturali essentiām eiq; nomen imponere; Hoc munus formæ, in recen-
tiori definitione vocabulum constituitur, indicat. Qua-
druplex enim formæ officium in se virtualiter continet;
constitutivum, Distinctivum, Operativum, & Denominati-
vum. Constituit enim forma corpus Naturale, ut illud
ab alio distingvat, in eodem operetur, & peculiare illi no-
men imponat.

XII. Definitionem excipit Divisio. Varias formarum divisiones Clariſſ. Metaphyſici & Logici propinan-
tostro vero palato eæ tantum arrident quæ in Physic.
locum sibi pollicentur.

XIII. Dividitur Forma Physica in Genericam &
Specificam. Fundamentum hujus divisionis est ipsa na-
tura, quæ formas non unius conditionis esse voluit,
sed unam propriam, plures improprias, unam
operantem adeoq; imperantem, plures quiescentes
adeoq; obedientes mistis voluit largiri. Nam Forma
potest alicubi esse Essentialiter tantum alicubi etiam For-
maliter

maliter. Essentialiter est ubi cùnq; est, formaliter v. in ea materia quam proximè informat, ita ut informando speciem constituat. Ita formæ Elementorum in Elementis sunt & essentialiter & formaliter, in homine v. tantum essentialiter habentes se ad modum materiæ; quia anima humana ibidem est formaliter.

XIV. *Generica est quæ magis materiæ quam formæ rationem habens, speciem non constituit.* Ut forma 4. Elementorum in homine, quæ quia animæ rationali ceu formæ specificæ subjacent materiæ rationem omnino induunt. Licet autem diversæ sint à materiâ resp. tamen formæ ultimatae ad modum materiæ se habent; ut enim materia varie disponitur & tractatur à Formâ ita eodē modo genericæ formæ, specificæ dōinio subjacēt & ad alia atq; alia munia obeunda à Specifica usurpantur.

XV. *Dividitur vicissim Generica in Subordinatam, Partialem, Accidentariam & Genericam in specie sic dictam.*

Has paucas formarum Divisiones ab ipsissimæ naturæ operationibus colligere possumus; Nec vero dubitamus plures adhuc à perspicacissimis Mystis naturæ observatae fuisse & usq; dum observari; (Adeo enim subtilest fuerè res naturales Senecæ, sapientissimo licet, ut nè vel post mille secula nato, præcludi posse diceret occasionem, aliquid ad hue adiiciendi. Lib. 1. Epist. 64.) Facimus tamen nos quæ possumus non quæ debemus, & dum aliquid volumus, velle sat est.

XVI. *Sub ordinata est quæ sub specificæ Dominio ad tempus latitat, demptâ v. hac, propriam speciem constituit.*

Scripsit Dominus

Hac

Hac formâ mediante, plantæ in plantas, animalia in anima-
lia abeunt; Et non hoc solum, sed animalia etiam è plâ-
tis, vestimentis, Libris, pellibus, &c. nasci, vel rustica cō-
probat experientia. Cujus non hic benignissimi crea-
toris Sapientia pullet mentem, tales formas quæ rebus im-
posuit, ceu causas animæ vitalis, operantes etiam in putri-
dis & abjectis, ne quid deformitatis in mundum redun-
daret.

XVII. *Partialis est quæ pars integrantem constituit & informat.* Hac formâ, specifica, ceu instrumento utitur
dum mediante formaventriculi progenerat Chylum; He-
patis, sanguinem; Cordis, Spiritus vitales; Testium, semine
&c. Hæc autem forma non tantum effecta talia procurat,
verum insuper efficit ut pars a parte distingvatur etiam fi-
gura: Non sane ventriculus sanguinem nec Hepar Chy-
lum progenerat, non cor eiusdem figuræ cum pulmone
non hic cum liene; Singulæ partes singulis figuris prædi-
tae, singulis muneribus funguntur, & mirabiliter jucun-
dum œconomia speculum adornant.

XVIII. *Accidentaria est, quæ ceu ex lese corporibus non*
nullis per accidens inest. Tales sunt formæ, quæ cum cibo,
potu, medicamentis alijsq; rebus assumuntur, & acciden-
tariae dicuntur non resp. Sui, substantiæ enim sunt; Sed
corporis cui per accidens inhærent.

XIX. *Generica in specie sic dicta est, quæ pluribus sub se*
contentis Speciebus esse dat commune & Universale. Ut ani-
ma vegetativa in plantis; sensitiva in brutis, qui indiffe-
renter se habent ad hanc vel illam Speciem, undè etiam
nomen sortiuntur.

XX. *Harum divisionum Exemplum pro multis da-*
bimus unicum in Leone, qui quia corpus mixtum est, e-
tiam constat ex 4 Elementis, quorum formæ specificat

Leonis sunt formæ genericæ. Demptâ vero Leonis
formâ Specifica, incipit anima Apum (quæ ex cadavere
Leonis progenerari dicuntur) agere in Leonis Cadaver
& certam sibi determinare materiam ad propriam speci-
em constituendam; Dum E. Leo in vivis est, forma
specificæ apum ejus est forma subordinata. Præterea quia
corpus ejus partibus constat totum integrantibus cer-
tum est quilibet harum propria gaudere formâ certas
operationes edente, quæ Partialis audit. Sed quia inter
eodem certa corpora degluit, assequitur etiam certa
formam, quam accidentariam vocare convenit. Quia
v. accrescit & sentit etiam animas sensitivam & vegetati-
vam sibi vendicat eum formas genericas in specie ita di-
ctas; quibus omnibus superaddidit natura formâ speci-
ficam, reliquarum in Dominâ, quam quia ignoramus,
proprium iubisti uimus quod est Regire.

XXI. Sic fuit Genericas; sequitur *specificas perfectissimas*, *formas certam constituentes speciem*. Talis forma est os
minium Specierum mundi. Dicitur v. in definitione 1.
quod sit forma perfectissima; Hæc enim nusquam ma-
teria teneat vicem, omnes Superat formas, dat effectiones
dat effectiones, hæc sola dat rei esse, distingui & operari.
2. quod certam constituat speciem. Quodlibet enim cor-
pus, considerari potest, aut quæ corpus, aut quæ tale, illud
materia, hoc forma præstat specifica. Constituit v. certam
Speciem hæc forma 3. pl. 1. Efficienter, quatenus forma ma-
teria potentia coeret, & in certâ ac determinata specie
continet. 2. Formaliter, quatenus ipsa Largiendo se com-
posito ejus speciem ostendit. 3. Finaliter, quatenus forma est
finis seu terminus ad quæ quo acquisito, habetur Species.
XXII. Dividi adhuc potest Forma in Materiale &
Immaterialē idq; prout Generica & Specifica est. Omnes
enim

enim formæ Genericæ sunt materiales, nullæ immateriales
excepta formâ gener. in specie, hominis; Specificæ insu-
per omnes alia sunt materiales, una duntaxat immaterialis
sc anima rationalis.

XXIII. Materiales sunt, quæ in materiâ fiunt, sunt
& operâtur & extra illam subsistere nequeunt. Materia-
lis E. dicitur non ratione constitutionis & compositionis
quasi ex materiâ consti tuatur, & componatur. Sed ratione
necessariæ unionis cum materiâ.

XXIV. Immaterialis est, quæ apta est existere extra
materiam. Talis est anima Rationalis, quæ licet quam-
diu homo in vivis est, ordinem aliqueni ad corpus ratio-
ne operationis importet, per oculum enim videt, per
aures audit &c. tamen id non est simpliciter necessarium
nam separata existens sine corpore operatur in sūti Abra-
hæ per seculorum secula Deum Laudando; habet præte-
re operatio nes inorganicas dū intelligere & velle pergit.

XXV. Hæc de formâ quoad Definitionem & Divi-
sionem, restant Nobiliores quæstiones, pro materiæ hu-
jus uberiori cognitione paucis adornandæ.

XXVI. Sit itaq; Quæstio I. *An formæ creentur?*
Huj; sententiæ tū prisci tū Recetiores reperiuntur patroni.
Nos vero contrarium verum esse probamus 1. Scriptu-
rā, quæ disertâ litera Gen. 2:2, fatetur Deum quievisse
post Sex dies ab omni opere quod creaverat. Ubi per
quietem non intelligitur privatio motus cooperativi (quia
pater usq; modo operatur & ego operor. Joh. 5: 17.)
Sed creativi. II. Rationibus. (1) Si enim verum esset
formas creari, sequeretur patrem perfectum generare fi-
lium imperfectum: Anima enim quæ præstantissima est
pars aliunde infunderetur. At perfectum & imperfectum
differunt Specie. Pater E. & filius Specie differentia habeb-

num! (2) Quia potentia naturalis passiva requirit naturale quoddam agens; cum E. materia sit potentia passiva utiq; dabitur agens quoddam quod est **Forma**. Posito uno Relatorum ponitur etiam alterum. III. A sequitur i m p i j s erroribus Deum causam peccati arguentibus, quos nobis hic brevitatis studiosis omittere & Theologis refutandos linquere libet.

XXVII. *Quæ sit. II. An Formæ per traducem propagentur?* Hanc questionem cum optimis Theologis & Philosophis affirmare pergitus; Idq; nec Scripturā in vitâ nec ratione.

(I) Dicitat Scriptura; Vel Gen. 46: 26. Animas fuisse egressas ex lumbis Jacob, vel Heb. 7. 9. 10. Levi decima tum fuisse in Lumbis Abraham, quando decimas obtulit Melchisedech. Insuit v. Levi lumbis Abraham virtualiter, cum Abraham reverâ mediate potens fuit generare Levi. Prius v. Exemplum sive verbaliter sive cum glossa intelligatur per Synechdoc. Partis pro foto, habemus intentum. II. S vadet hoc ipsum Ratio quæ in omnibus mixtorum omnium generationibus, mediante experientia deprehendit formam semetipsam per traducem multiplicare; quod in specie patet. (1) In mineralibus. In terræ enim gremio ubi altissima nox est, resplendet variabilis naturæ industria in gemmis, lapidibus & metallis Secundum diversissimas species propagandis. Cum aurum ab auro, gemma à gemma producitur; non sanè id cœlum, quæ universalis causa, non calor, qui instrumentalis, non terra, materia enim est passionibus obnoxia; nō quatv. Elemt. quæ materiæ indolem quoq; induunt, efficiunt; In quibus enim formæ diversæ sunt in ijs communies causæ, instrumentalesq; rem non expedient. Forma cuiuslibet adeit specifica & propria, quæ potentiam se habet

habet multiplicandi, mediante Spiritu, qui etiam quilibet
E silentia dici convevit. (2) In Plantis; Unde vox tra-
ducis ad omnes generationes est translatas, ubi propago
ab unâ arbore facta & in aliam traducta visitur crescere,
fructusq; secundum speciem ferre diversos, qui terræ
commisli sursum melius tur dulcia naturæ munera, dul-
ciora videntiæ documenta ostentantes. 3. In Brutis
& hominibus; Simile enim simile progenet homo ho-
minem, leo leonem, non alto quidem modo, quam ficus
ficum, quercus querum producent. Sicut enim fructus
potentialiter est tota arbor, ita Semen potentialiter est
totus Leo totus homo, nec alia apparet discrepantia, nisi
quod ibi gremium terræ, hic foeminæ matrix, sint forma-
rum specificarum prævixæ officinae. Unde colligere li-
cet misla revera cum generant formam multiplicare quia
operationes suas statim & sine mora continuare pergit,
donec totum opus compleat.

XXVIII. Quæst. III. *An omnis forma sit animata?*
Huic Questioni Negativè Respondemus, cum gradus
formarum diversi generis consideramus. Datur enim
corpora naturalia quibus forma largitur i. tantum esse; &
Specialiter *Organica*, i. e. Entia dicuntur. Ut Cœlum, Ele-
menta, Mineralia. 2. Dantur *Zæræ* i. e. viventia, qui-
bus præter esse etiam dat vivere; ut Plantæ 3. Dantur
Airæ i. e. Sensibilia, quibus præter esse & vivere etiā
dat Sentire; ut Bruta, 4. Dantur *Noxæ*. i. e. intelligi-
bilia, quibus præter esse vivere & sentire etiam dat intelli-
gere; ut homines. Formam E. illam quæ tantum esse
importat, inanimatam esse dicimus, nisi quis animatum
id esse dicat, quod operationes exercet sibi debitas; Ve-
rum sic acceptio Animati nimis lata erit & analogicè tm.
dicatur tribui inanimatis quibusvis. Præterea. Cui

non competit abstractum illi concretum tribui nequit, at
qui omnibus formis non competit abstractum s^ez. anima
E. nec omnibus competit concretum s^ez. animatum esse.
Maj. prob. Quia concretum formatum cum forma deno-
rat. Minor hoc vicissim Syllog. prob. Cui non compe-
tit definitio eidem nec competit definitum; Atque omni-
bus formis non competit animæ definitio E. Maj. est Can.
Log. Minor prob. Anima enim est actus corporis natu-
ralis organici, vitam potentiam habentis. Ubi rō Orga-
nicum excludit & corpora simplicia & mineralia ab
animatorum numero. Tria enim tantum sunt Organ-
ica corpora: Plantæ, Bruta, Homines^s.

XXIX. *Quæstio IV. Qualis formarum interi-
tus sit statuendus?* In hâc Quæstione resolvendâ
multum se cruciat celeberrimus Physicorum chorus^s.
Quidam formas materiales mixtorum (Nam de imma-
terialibus non valet Quæstio, quippe quæ nunquam inte-
reunt; nec de materialibus simplicium, quæ semper du-
rant usq; ad interitum universalem) abire in nihil Priva-
tivum, quidam in Negativum contendunt. Nos illorum
sententiae subscribimus, qui formas has reverâ annihilarj
statuunt. Formæ enim hæ à materia separatae, nullibⁱ
sunt, non ab uno subjecto in aliud migrant, sed in planè
nihil abeunt, dum nec in substantiam nec accidens ullum
mutantur. Tenendum tamen formas materiales plan-
tarum quarundam, non statim amissa subjecti aptitudine
in nihil abire, sed diutissimè in materiam contineri. Quæli-
bet enim particula salicis dicitur vel post 10, annos terræ
mandata posse crescere. Idem dicendum de imperfe-
ctis animalibus, ranis, vermibus, birundinibus &c. hæc
quidem tempore hyenali moriuntur tamen non verâ morte,

morte, quæ separatio est vitæ in vivente, à solutione ani-
mæ & corporis facta; Sed tamen apparente, quia nullas o-
peraciones exercent. Adest igitur ibi forma licet non
existat; A negatione enim actus 1. ad negationem actus
2. non val. conseq. causa hujus rei hæc est: Formæ ma-
teriales quò magis materia sunt immersæ, eò tenacius
materiae inhærent, quò minus eò citius annihilantur...

XXX. Hæc pro instituti ratione de re ut intri-
catissimâ, ita nobilissimâ, brevitè prolata suffici-
ant. Deum calidis veneramur votis, quò, sicut
nostram formam reliquis superiorē condidit,
ità eam altissimo quoq; cœlico dignetur loco, in
quō cum sanctis omnibus, in secula nunquam ter-
minanda, cum à facie in faciem intueri & in lau-
dum Encomia erumpere, feliciter nobis con-
tingat!

Corollaria.

1. An forma sit tota in toto & in qualibet parte to-
ta? *Aff.*

2. An detur Anima mundi, vel Spiritus universi
creatus? *Neg.*

3. An Plantis competant affectus? *Neg.*

4. An in Bruta & affectus & borum moderatio
cadant? *Aff.*

5. An omne mendacium sit illicitum? Aff.
 6. An aliquis possit verum dicere & tamen men-
 niri? Aff.
 7. An princeps quoq; suis obligetur Legibus? Aff. D.
 8. An hereditaria nobilitas suis innitatur cau-
 sis? Aff.

JOHANNES S. FORSENIUS

Per Avaygau: I. in S. mut:
ROSA NONNE FIS HUJUS ZENONIS

ZENONIS virtus fecit quod digna Corona,
 Ipsi oblata, & ei publica cura, fuit.
 Æmulus esq; H U J U S, Lenes, virtutis amator,
 Tu ROSA Musarum, Virginemq; decus.
 NONNE igitur meritum virtus & Triga Sororum
 Teevehet? Ecce zōpōr F I S puto stella Chori,

Quod ipsum virtute & Eruditione politissi-
 mo Dn. Respond. ut & Thes. harum Au-
 thoridexterrimo, Amico suo svavissimo,
 Singularis affectus declarandi causā
 L.mq; apposuit

SVENO CLODINUS
 Ostrogothiā Syecus,

